

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ
της 25ης Νοεμβρίου 2003

Υπόθεση T-339/03 R

Gabrielle Clotuche
κατά
Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

«Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων - Υπάλληλοι -
Απόφαση περί επανατοποθέτησεως της αιτούσας στη θέση του κύριου
συμβούλου - Επείγον - Δεν συντρέχει»

Πλήρες κείμενο στη γαλλική γλώσσα II - 1423

Αντικείμενο: Αφενός, αίτηση αναστολής εκτελέσεως της αποφάσεως της 9ης Ιουλίου 2003, περί επανατοποθέτησεως της αιτούσας στη θέση του κύριου συμβούλου στη στατιστική υπηρεσία των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Eurostat) και της αποφάσεως της 1ης Οκτωβρίου 2003, περί αναδιοργάνωσεως της Eurostat, και, αφετέρου, αίτημα να υποχρεωθεί η Επιτροπή να προβεί στις αναγκαίες ενέργειες για να επανέλθει η αιτούσα στη θέση της διευθύντριας το συντομότερο δυνατό.

Απόφαση: Η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων απορρίπτεται. Το Πρωτοδικείο επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Περίληψη

Ασφαλιστικά μέτρα – Αναστολή εκτελέσεως – Προσωρινά μέτρα – Προϋποθέσεις χορηγήσεως – Επείγον – Ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που δεν μπορεί να επιτευχθεί καλύτερα στο πλαίσιο της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων απ' ό,τι στο πλαίσιο της διαδικασίας της κύριας προσφυγής – Δεν συντρέχει (Άρθρα 242 ΕΚ και 243 ΕΚ· Κανονισμός Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, άρθρο 104 § 2)

Σκοπός της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων δεν είναι να εξασφαλιστεί η αποκατάσταση μιας ζημίας, αλλά να κατοχυρωθεί η πλήρης αποτελεσματικότητα της αποφάσεως επί της ουσίας. Για να επιτευχθεί ο στόχος αυτός, πρέπει τα ζητούμενα μέτρα να είναι επείγοντα, υπό την έννοια ότι, προκειμένου να αποφευχθεί σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία των συμφερόντων των αιτούντων, είναι αναγκαίο να διαταχθούν και να παραγάγουν τα αποτελέσματά τους πριν την έκδοση της αποφάσεως επί της κυρίας δίκης.

Επομένως, η προϋπόθεση του επείγοντος λείπει όταν η ηθική βλάβη αποκαθίσταται αποτελεσματικότερα με την ενδεχόμενη ακύρωση της επίδικης αποφάσεως στο τέλος της κύριας δίκης, απ' ό,τι με τα ζητούμενα ασφαλιστικά μέτρα.

Κατά συνέπεια, όσον αφορά αποφάσεις περί μετατάξεως υπαλλήλου σε άλλη θέση στο εσωτερικό του οικείου κοινοτικού οργάνου και περί αναδιοργανώσεως του εν λόγω οργάνου, η προβαλλόμενη ηθική βλάβη, η οποία συνίσταται, αφενός, στην προσβολή της φήμης και της αξιοπρέπειας του υπαλλήλου και, αφετέρου, στην αβεβαιότητα περί του επαγγελματικού του μέλλοντος, δεν πληροί την προϋπόθεση του επείγοντος.

(βλ. σκέψεις 22 έως 25)

Παραπομπή: ΔΕΚ, 29 Ιανουαρίου 1997, C-393/96, P(R), Antonissen κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, Συλλογή 1997, σ. I-441· ΔΕΚ, 25 Μαγρίου 1999, C-65/99 P(R), Willeme κατά Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. I-1857· ΠΕΚ, 11 Απριλίου 1995, T-82/95 R, Gómez de Entreña κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή Υπ.Υπ. 1995, σ. I-A-91 και II-297, σκέψη 21· ΠΕΚ, 27 Σεπτεμβρίου 2002, T-236/02 R, Marcuccio κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 2002, σ. I-A-181 και II-941, σκέψη 35· ΠΕΚ, 13 Δεκεμβρίου 2002, T-234/02 R, Michael κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 2002, σ. I-A-321 και II-1543, σκέψεις 31 και 32· ΠΕΚ, 19 Δεκεμβρίου 2002, T-320/02 R, Esch-Leonhardt κ.λπ. κατά ΕΤΕπ, Συλλογή Υπ.Υπ. 2002, σ. I-A-325 και II-1555, σκέψεις 27 και 33